

عنوان مقاله:

درد یا درمان آسیب شناسی کاربرد نظریه های ادبی در تحقیقات معاصر

محل انتشار:

ششمین همایش پژوهشهای ادبی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

عیسی امن خانی - استادیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه گلستان

خلاصه مقاله:

اقبال و توجه به نظریه های ادبی ای چون ساختارگرایی، هرمنوتیک مدرن، تبارشناسی و... امروزه چنان رایج است که تعداد بسیاری از مقالات و تحقیقات ادبی معاصر نام یکی از این نظریه ها را در عنوان خود دارند؛ این پذیرش عمومی را حتی می توان در مقالات و آثار اساتید سنتی (و نه تنها محققان جوان) نیز می توان مشاهده کرد. این توجه به نظریه، البته نمی تواند بی دلیل باشد؛ ولی همیشه نیز چنین نیست که به کارگیری نظریه ها، گره گشا بوده باشد و بسیار نیز پیش آمده و می آید که آنچه باید درمان باشد، خود درد می شود. چنین به نظر می رسد که آنچه انگیزه اصلی توجه به این نظریه ها می باشد، توانایی و قابلیت آنها در روشن ساختن زوایای پنهانی است که رویکرد سنتی (رویکردی که بزرگانی چون مینوی، قزوینی، اقبال و... آن را به کار بسته اند) ناتوان از نشان دادن آنهاست اما الف: نبود شناخت دقیق و درست نظریه ها ب: بی توجهی به بستر تاریخی و فرهنگی که این نظریه ها در آن بالیده و شکل گرفته اند پ: نادیده گرفتن واقعیت ها ت: انتخاب نادرست نظریه ها (نظریه ها متنوع و بسیارند و در نتیجه نمی توان از یک نظریه برای هر موضوعی سود جست) ث: ناتوانی در ترکیب نظریه ها، سبب می شود تا کاربرد آنها نه تنها سودی نداشته باشد بلکه خود دردی باشد در کنار دیگر دردها.

کلمات کلیدی:

نظریه های، واقعیت، آسیب شناسی، تحقیقات معاصر، بسترهای تاریخی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/193629>

